

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો બાંસઠમું

રોમનો પ્રભુવાણીય સમય: દર્શનનું અનાવરણ

Jeff Pippenger

2024-03-27

રોમ દર્શનને સ્થાપિત કરે છે, અને રોમ તેના “સમય”માં પ્રગટ થાય છે. આ સિસ્ટર વ્હાઇટનું એક નિવેદન છે, જેમાં તેઓ તે વાત સ્પષ્ટ કરે છે કે જેને સ્વયંસિદ્ધ તરીકે સમજવી જોઈએ:

“પ્રકટીકરણ એક મુદ્દાબદ્ધ પુસ્તક છે, પરંતુ તે એક ખુલેલું પુસ્તક પણ છે. તેમાં આ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતિમ દિવસોમાં બનવાનાં અદ્ભુત પ્રસંગોની નોંધ છે. આ પુસ્તકની શિક્ષાઓ નિશ્ચિત છે, રહસ્યમય અને અગમ્ય નથી. તેમાં દાનિયેલમાં દર્શાવાયેલ તે જ ભવિષ્યવાણીની રેખા ફરી ઉપાડવામાં આવી છે. ઇશ્વરે કેટલીક ભવિષ્યવાણીઓનું પુનરોચ્ચાર કર્યું છે, આ રીતે દર્શાવતાં કે તેમને મહત્વ આપવું જોઈએ. પ્રભુ એવી બાબતોનું પુનરાવર્તન કરતા નથી, જેઓ કોઈ વિશેષ પરિણામની નથી.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

“પ્રભુ કોઈ મહત્વહીન બાબતોને પુનરાવર્તિત કરતા નથી,” અને રોમ સાથે સંકળાયેલા “સમયો” વારંવાર પુનરાવર્તિત કરવામાં આવ્યા છે. રોમ સાથે સંકળાયેલા “સમય”ને સમજવું “મહાન મહત્વ”નું છે, કારણ કે એ જ દર્શાવે છે કે દર્શનને સ્થાપિત કરનાર વિષય રોમ છે. દાનિયેલ અને પ્રકાશિતવાક્યમાં પાપલ શાસનના એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષનો સાત વાર સીધો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

અને તે સર્વોચ્ચ વિરુદ્ધ મોટા શબ્દો બોલશે, અને સર્વોચ્ચના પવિત્રજનોને ક્ષીણ કરી નાખશે, અને સમય તથા વ્યવસ્થાઓ બદલવાનો વિચાર કરશે; અને એક સમય, બે સમય અને અડધા સમય સુધી તેઓ તેના હાથમાં સોંપાઈ જશે. દાનિયેલ 7:25.

અને મેં નદીના જળ ઉપર ઊભેલા, સૂક્ષ્મ શણના વસ્ત્રો પહેરેલા તે પુરુષને સાંભળ્યો; જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ અને ડાબો હાથ આકાશ તરફ ઊંચા કર્યા, અને સદાકાળ જીવતા તેમના શપથ કરીને કહ્યું કે આ એક કાળ, બે કાળ અને અર્ધ કાળ સુધી રહેશે; અને જ્યારે તે પવિત્ર પ્રજાની શક્તિને વિખેરી નાખવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે, ત્યારે આ બધી બાબતો પૂર્ણ થશે. દાનિયેલ 12:7.

પરંતુ જે આંગણું મંદિરમાંથી બહાર છે તેને બહાર જ રાખ, અને તેનું માપ ન લે; કારણ કે તે જાતિઓને આપવામાં આવ્યું છે; અને તેઓ પવિત્ર શહેરને બેતાલીસ મહિના સુધી પગ તળે દળશે. પ્રકટીકરણ 11:2.

અને હું મારા બે સાક્ષીઓને અધિકાર આપીશ, અને તેઓ ટાટ ધારણ કરીને એક હજાર બે સો સાઠ દિવસ સુધી ભવિષ્યવાણી કરશે. પ્રકાશિતવાક્ય 11:3.

અને તે સ્ત્રી અરણ્યમાં ભાગી ગઈ; ત્યાં તેના માટે ઇશ્વરે એક સ્થાન તૈયાર કર્યું છે, જેથી તેઓ ત્યાં તેની એક હજાર બસો સાઠ દિવસ સુધી પરવરિશ કરે. પ્રકટીકરણ 12:6.

અને સ્ત્રીને મહાન ગરુડની બે પાંખો આપવામાં આવી, જેથી તે અરણ્યમાં, પોતાના સ્થાન પર, ઉડી જાય, જ્યાં સર્પના મુખથી દૂર તેને એક કાળ, કાળો અને અડધો કાળ સુધી પોષણ આપવામાં આવે છે. પ્રકાશિત વાક્ય 12:14.

અને તેને ગર્વભરી વાતો અને નિંદાવચનો બોલતું એક મોં આપવામાં આવ્યું; અને તેને બેતાલીસ મહિના સુધી કાર્ય કરતા રહેવાની સત્તા આપવામાં આવી. પ્રકટીકરણ 13:5.

આ સાત સીધા સંદર્ભો રોમના વિવિધ નિશ્ચિત પ્રભુવાણીય લક્ષણો રજૂ કરે છે. રોમનું પ્રકાશન એ જ અવતરણોમાં થાય છે. સિસ્ ટર ૮ હાઇટ ઉમેરે છે કે આ સમયગાળો “ત્રણ વર્ષ અને અડધું અથવા 1260 દિવસ” તરીકે પણ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. બાઇબલમાં તમને “ત્રણ વર્ષ અને અડધું” કે “એક હજાર બે સો સાઠ દિવસ” પૈકી કોઈ શબ્દ પ્રયોગ મળતો નથી. સિસ્ ટર ૮ હાઇટ માત્ર આ સાત સંદર્ભો ની ગણતરીને તે મુજબ લાગુ કરી રહી છે.

“અધ્યાય 13 માં (કલમો 1-10) બીજા એક પશુનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, જે ‘ચીતાં જેવો’ હતો, અને જેને અજગરએ ‘તેની શક્તિ, તેનું આસન, અને મહાન અધિકાર’ આપ્યો હતો. આ પ્રતીક, જેમ મોટાભાગના પ્રોટેસ્ટન્ટોએ માન્યું છે, પાપાસત્તાને દર્શાવે છે, જેણે પ્રાચીન રોમન સામ્રાજ્ય પાસે એક સમય રહેલી શક્તિ, આસન અને અધિકારનો ઉત્તરાધિકાર મેળવ્યો. આ ચીતાં જેવાં પશુ વિષે જાહેર કરવામાં આવ્યું છે: ‘અને તેને મોટી મોટી વાતો અને નિંદાવચનો બોલતું મોઢું આપવામાં આવ્યું હતું.... અને તેણે ઈશ્વર વિરુદ્ધ નિંદા કરવા, તેના નામની, અને તેના મંદિરની, અને સ્વર્ગમાં વસનારાઓની નિંદા કરવા પોતાનું મોઢું ખોલ્યું, અને તેને સંતો સાથે યુદ્ધ કરવા અને તેઓ પર વિજય મેળવવા માટે સત્તા આપવામાં આવી; અને તેને સર્વ વંશો, ભાષાઓ અને જાતિઓ પર અધિકાર આપવામાં આવ્યો.’ આ ભવિષ્યવાણી, જે દાનિયેલ 7 ના નાના શિંગડાના વર્ણન સાથે લગભગ સમાન છે, નિઃસંદેહ પાપાસત્તા તરફ જ સંકેત કરે છે.

“તેને બેતાલીસ મહિના સુધી કાર્યરત રહેવાની શક્તિ આપવામાં આવી.’ અને ભવિષ્યવક્તા કહે છે, ‘મેં તેના માથાઓમાંના એકને જાણે મૃત્યુપ્રાય ધાયલ થયેલું જોયું.’ અને ફરી: ‘જે કોઈ બંધકાઈમાં લઈ જાય છે તે પોતે બંધકાઈમાં જશે; જે કોઈ તલવારથી મારી નાખે છે તેને તલવારથી મારી નાખવામાં આવવું જ જોઈએ.’ આ બેતાલીસ મહિના ‘સમય, સમયોએ અને અર્ધ સમય’ જેટલા જ છે—દાનિયેલ 7 ના સાડા ત્રણ વર્ષ, અથવા 1260 દિવસ—એ સમય, જેના દરમિયાન પાપાશાહી સત્તાને દેવના લોકો પર અત્યાચાર કરવાનો હતો. અગાઉના અધ્યાયોમાં જણાવ્યા મુજબ, આ અવધિ ઈ.સ. 538 માં પાપાશાહીના સર્વોચ્ચ પ્રભુત્વથી શરૂ થઈ અને 1798 માં પૂર્ણ થઈ. તે સમયે પોપને ફ્રેન્ચ સેનાએ બંધક બનાવ્યો, પાપાશાહી સત્તાને તેનો મૃત્યુપ્રાય ધા લાગ્યો, અને આ ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થઈ, ‘જે કોઈ બંધકાઈમાં લઈ જાય છે તે પોતે બંધકાઈમાં જશે.’” The Great Controversy, 439.

સાથે જ “રોમને પ્રગટ કરે છે” એવા “સમય” તરીકે સાડા ત્રણ વર્ષને પણ ધ્યાનમાં લેવા માટેની પ્રેરિત અધિકૃતતાને આધારે, રોમ વિષેના અન્ય બાઇબલીય સંદર્ભો પણ પ્રગટ થાય છે.

પરંતુ હું તમને સત્ય કહું છું કે એલિયાહના દિવસોમાં, જ્યારે આકાશ ત્રણ વર્ષ અને છ મહિના સુધી બંધ રહ્યું, અને સમગ્ર દેશમાં ભયંકર દુર્ભિક્ષ પડ્યું, ત્યારે ઇઝરાયેલમાં ઘણી વિધવાઓ હતી. લૂક 4:25.

એલિયાહના સાડા ત્રણ વર્ષો, સમયને ઇઝેબેલ સાથે જોડે છે, જે યુઆતેરાની મંડળીમાં પાપલ રોમનું પ્રતીક છે.

તથાપિ મારીને તારી વિરુદ્ધ થોડી વાતો છે, કારણ કે તું તે સ્ત્રી યઝેબેલને, જે પોતાને ભવિષ્યવક્ત્રી કહે છે, મારા સેવકોને શિક્ષા આપવા અને વ્યભિચાર કરવા તથા મૂર્તિઓને અર્પિત વસ્તુઓ ખાવા માટે ભ્રમિત કરવાની છૂટ આપે છે. અને મેં તેને તેના વ્યભિચારથી મનફેર કરવા માટે સમય આપ્યો; છતાં તેણે મનફેર કર્યું નહીં. પ્રકટીકરણ 2:20, 21.

ચોથી કલીશિયાને, જેનું પ્રતિનિધિત્વ ઇઝેબેલ દ્વારા થાય છે, આપવામાં આવેલો “સમય” એક “અવકાશ” પણ છે.

એલિયાહ પણ અમારી જેમ જ વાસનાઓવાળો મનુષ્ય હતો, અને તેણે ઉત્કટતાપૂર્વક પ્રાર્થના કરી કે વરસાદ ન પડે; અને પૃથ્વી પર ત્રણ વર્ષ અને છ મહિના સુધી વરસાદ પડ્યો નહિ. યાકૂબ 5:17.

બેતાલીસ મહિના એ જ એક હજાર બે સો સાઠ દિવસો છે, તે અંગે ટિપ્પણી કરતાં, સિસ્ ૨૨ ૮ હાઇટ આ સમયગાળાને “તે દિવસો” તરીકે ઓળખાવે છે, જેમનો ઉલ્લેખ ખ્રિસ્તે કર્યો હતો.

અહીં ઉલ્લેખિત સમયગાળો—‘બેતાલીસ મહિના’ અને ‘એક હજાર બે સો સાઠ દિવસ’—એક જ છે; બંને સમાન રીતે તે સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેમાં ખ્રિસ્તની કલીસિયાને રોમ તરફથી દમન સહન કરવાનું હતું. પાપલ સર્વોચ્ચતાના ૧૨૬૦ વર્ષ ઇ.સ. ૫૩૮માં આરંભ્યા, અને તેથી તેમનો અંત ૧૭૯૮માં થવાનો હતો. તે સમયે એક ફ્રેંચ સેના રોમમાં પ્રવેશી અને પોપને બંધક બનાવ્યો, અને તે દેશનિકાલમાં મરણ પામ્યો. જોકે થોડા સમય પછી એક નવો પોપ ચૂંટાયો, તથાપિ ત્યારથી પાપલ ધર્માધિકારી તંત્ર ક્યારેય ફરી તે સત્તાનો પ્રયોગ કરી શક્યું નથી, જે સત્તા તે અગાઉ ધરાવતું હતું.

“યર્ય પરનો પીછો ૧૨૬૦ વર્ષોના સમગ્ર સમયગાળા દરમિયાન ચાલુ રહ્યો નહોતો. દેવએ પોતાની પ્રજાપ્રત્યે દયાથી તેમની અગ્નિમય પરીક્ષાનો સમય ટૂંકો કર્યો. યર્ય પર આવનારી ‘મહાકલેશ’ વિષે પૂર્વકથન કરતાં ઉદ્ધારકએ કહ્યું: ‘અને જો તે દિવસો ટૂંકા કરવામાં ન આવ્યા હોત, તો કોઈ દેહ બચ્યો ન હોત; પરંતુ ચૂંટેલા લોકોના હિતાર્થે તે દિવસો ટૂંકા કરવામાં આવશે.’ મથિ ૨૪:૨૨. સુધારણા યજ્ઞવળના પ્રભાવ દ્વારા પીછો ૧૭૯૮ પહેલાં જ અંત પામ્યો હતો.” The Great Controversy, ૨૬૬.

ખ્રિસ્ત અને સિસ્ ૨૮ હાઇટ “those days” (“તે દિવસો”) અભિવ્યક્તિને “time” (“સમય”) તરીકે ઓળખાવે છે, જે પાપલ રોમની ઓળખ આપે છે. જ્યારે દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની એકત્રીસમી કલમમાં પાપાસત્તાને પૃથ્વીના સિંહાસન પર સ્થાપિત કર્યા પછી આવેલ સત્તામણી વિષે બોલે છે, ત્યારે તે સત્તામણીના તે સમયને “many days” (“ઘણા દિવસો”) તરીકે વર્ણવે છે.

અને તેના પક્ષે સેનાઓ ઊભી થશે, અને તેઓ બળના પવિત્રસ્થાનને અશુદ્ધ કરશે, અને દૈનિક બલિદાન દૂર કરશે, અને ઉજાડ પેદા કરનાર ઘણાસ્પદ વસ્તુ સ્થાપિત કરશે. અને જે લોકો કરાર વિરુદ્ધ દુષ્ટતા કરે છે તેમને તે ચાપલૂસીઓથી ભ્રષ્ટ કરશે; પરંતુ જે લોકો પોતાના દેવને ઓળખે છે તેઓ દૃઢ રહેશે અને પરાક્રમના કાર્યો કરશે. અને લોકોમાં જે સમજૂતી છે તેઓ ઘણાને શીખવશે; તો પણ તેઓ ઘણી દિવસો સુધી તલવારથી, અગ્નિથી, બંધકાઇથી, અને લૂંટથી પડી જશે. દાનિયેલ ૧૧:૩૧–૩૩.

રોમ તેની સાથે સંકળાયેલા ભવિષ્યવાણીય સમયના સંદર્ભમાં પ્રગટ થાય છે; તેથી જ પૌલ કહે છે કે પાપનો મનુષ્ય “તેના સમયમાં” પ્રગટ થશે. આ હકીકત કે રોમ તે દર્શન સ્થાપિત કરે છે, જેને આપણે ન જાણીએ તો આપણે નાશ પામી જઈએ, એ દર્શાવે છે કે તે ભવિષ્યવાણીય સમયને એટલી વારંવાર, અને એટલી અનેક રીતોથી, શા માટે રજૂ કરવામાં આવ્યો છે; કારણ કે દેવ “જે બાબતોનું કોઈ વિશેષ મહત્ત્વ ન હોય, તેની પુનરાવર્તન કરતો નથી.” અગાઉના વચનોમાં, તે સમયગાળાના અંતને પણ ચિહ્નિત કરવામાં આવ્યો છે.

અને લોકોમાંના સમજદાર ઘણા લોકોને શીખવશે; તો પણ તેઓ તલવારથી, અગ્નિથી, બંદીવાસથી અને લૂંટથી ઘણાં દિવસો સુધી પડી જશે. હવે જ્યારે તેઓ પડશે, ત્યારે તેઓને થોડી સહાય મળશે; પરંતુ ઘણા લોકો ચૂપડી વાતોથી તેમની સાથે જોડાશે. અને સમજદાર પૈકીના કેટલાક પડશે, જેથી તેમની કસોટી થાય, અને તેઓ શુદ્ધ થાય, અને તેઓ ધોળા બનાવવામાં આવે, અંતના સમય સુધી; કારણ કે તે હજી નિયુક્ત સમય માટે જ છે. દાનિયેલ ૧૧:૩૩–૩૫.

“અંતનો સમય” “હજી નિર્ધારિત સમય માટે છે.” “નિર્ધારિત” માટેનો હિબ્રૂ શબ્દ “moed” છે, અને તેનો અર્થ નિશ્ચિત સમય અથવા નિયુક્તિ થાય છે. દાનિયેલના પુસ્તકમાં “નિર્ધારિત સમય”ની ભવિષ્યવાણીય સંબંધિતતા અને મહત્ત્વ એ દર્શાવે છે કે તેનો કેટલો વાર ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. લાવોદિકેયના એક્ઝેન્ટિસ ટોમાં, જો કોઈ હોય તો, બહુ ઓછા લોકો ઓળખે છે કે ૧૯૮૯ “અંતનો સમય” હતો, અને તેથી ૧૯૮૯ એક નિર્ધારિત સમય હતો. તે દેવ દ્વારા કરવામાં આવેલી એક નિયુક્તિ હતી, જ્યારે તેઓ એક લાખ ચુમ્-માલીસ હજારની યજ્ઞવળ માટે જાનને અનમુદ્રિત કરશે. આ કારણસર, દાનિયેલનું પુસ્તક આ હકીકતના સાક્ષીઓ પ્રદાન કરે છે કે “નિર્ધારિત સમય” “અંતના સમય”ના આગમનને ચિહ્નિત કરે છે. દાનિયેલ

આઠમાં, આ ભવિષ્યવાણીય પ્ર તીક રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

પછી મેં ઉલાઈની કિનારીઓની વચ્ચે મનુષ્યનો એક અવાજ સાંભળ્યો, જેણે પુકારીને કહ્યું, “ગેબ્રિયલ, આ મનુષ્યને દર્શન સમજાવ.” તેથી હું જ્યાં ઊભો હતો ત્યાં તે નજીક આવ્યો; અને જ્યારે તે આવ્યો, ત્યારે હું ભયભીત થયો અને મુખે પડી ગયો; પરંતુ તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, સમજ, કારણ કે દર્શન અંતકાળને સંબંધિત છે.” હવે જ્યારે તે મારી સાથે બોલતો હતો, ત્યારે હું મુખે ધરતી તરફ ઊડા નિદ્રામાં હતો; પરંતુ તેણે મને સ્પર્શ કર્યો અને મને સીધો ઊભો કર્યો. અને તેણે કહ્યું, “જુઓ, રોષના અંતિમ સમય દરમિયાન શું થવાનું છે તે હું તને જાણ કરાવીશ; કારણ કે નિર્ધારિત સમયમાં અંત આવશે.” દાનિયેલ 8:16-19.

અગિયારમા અધ્યાયની જેમ જ, આ વચનોમાં “અંતના સમય” માં આવેલો “અંત” શબ્દ એવો જ હિબ્રુ શબ્દ નથી, જેનો અનુવાદ “નિયુક્ત” તરીકે કરવામાં આવ્યો છે. “અંતનો સમય” એવો એક અવધિ દર્શાવે છે, જે નિયુક્ત સમયે આરંભે છે. “નિયુક્ત સમય” (moed) એક નિર્ધારિત નિમણૂક છે, અને અંતનો સમય (હિબ્રુ શબ્દ “gets”) એક સમયાવધિ છે, જે નિયુક્ત સમયે શરૂ થાય છે. એ જ “સમય” રોમને પ્રગટ કરે છે, અને એ “સમય” એટલો મહત્વનો છે કે તે સમયાવધિનો અંત, અને તે સમયના અંત પછી આવતી અવધિ, ઘણા સાક્ષીઓ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી છે. દાનિયેલના અગિયારમા અધ્યાયના ચોવીસમો વચનમાં, મૂર્તિપૂજક રોમને એક “સમય” સુધી વિશ્વ પર શાસન કરતું તરીકે ઓળખવામાં આવ્યું છે.

એક પ્રતીકાત્મક “સમય” ત્રણસો સાઠ વર્ષનો થાય છે, કારણ કે બાઇબલના એક વર્ષમાં ત્રણસો સાઠ દિવસ હોય છે. પૌરાણિક રોમને એક “સમય” સુધી શાસન કર્યું, અને પાપલ રોમને “એક સમય, સમયોએ અને અડધો સમય” સુધી શાસન કર્યું. આધુનિક રોમ એક પ્રતીકાત્મક “કલાક,” અથવા એક પ્રતીકાત્મક “બેતાલીસ મહિના” સુધી શાસન કરે છે. 1844 પછી કોઈ ભવિષ્યવાણીજન્ય સમય નથી, તેથી “કલાક” અને “બેતાલીસ મહિના” ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદાથી લઈને માનવીય કૃપાકાળના સમાપન સુધીનો સમયગાળો છે. પરંતુ પૌરાણિક રોમને ઈ.સ.પૂર્વે 31માં એકિટ્યમના યુદ્ધથી લઈને ઈ.સ. 330માં કોન્સ્ટન્ટિને સમ્રાજ્યની રાજધાની કોન્સ્ટાન્ટિનોપલમાં ખસેડી ત્યાં સુધી સર્વોચ્ચ શાસન કર્યું. આપણે જાણીએ છીએ કે નીચેની આયતો પૌરાણિક રોમ વિષે બોલે છે, કારણ કે ખ્રિસ્તને “વાયાના અધિપતિ” તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે, જે તેમના ક્રૂસીકરણ સમયે “તોડી પાડવામાં આવશે.” તે સમયે જે સત્તા શાસન કરતી હતી તે પૌરાણિક રોમ હતી; તેથી હવે આપણે જે આયતો જોવા જઈ રહ્યા છીએ, તે પૌરાણિક રોમને ઓળખાવે છે.

અને તેના સ્થાને એક તુચ્છ માણસ ઊભો થશે, જેને તેઓ રાજ્યનો સન્માન આપશે નહિ; પરંતુ તે શાંતિપૂર્વક આવશે અને ચાપલૂસી દ્વારા રાજ્ય પ્રાપ્ત કરશે. અને પૂરનાં બાહુઓની માફક તેઓ તેના સમક્ષથી વહી જશે અને તૂટી પડશે; હા, કરારનો રાજકુમાર પણ. અને તેની સાથે કરાર થયા પછી તે કપટપૂર્વક વર્તશે; કેમ કે તે આગળ વધશે અને થોડા લોકો સાથે બળવાન બનશે. તે શાંતિપૂર્વક પ્રાંતના અતિ સુફળ પ્રદેશોમાં પણ પ્રવેશ કરશે; અને તે એવું કરશે જે તેના પિતરોએ કર્યું ન હતું, ન તો તેના પિતૃઓના પિતરોએ; તે તેઓમાં લૂંટ, માલ અને સંપત્તિ વહેંચી આપશે; હા, તે ગઢો વિરુદ્ધ પોતાની યોજનાઓ ઘડશે, તે પણ એક સમય સુધી. દાનિયેલ 11:21-24.

આ વચનોના છેલ્લાં શબ્દસમૂહમાં આવેલો “વિરુદ્ધ” શબ્દ વાસ્તવમાં “થી” એવો અર્થ આપે છે, અને આ વચન એવું કહી રહ્યું છે કે મૂર્તિપૂજક રોમ પોતાના ગઢસ્થાન (રોમ શહેર) “થી” ત્રણસો સાઠ વર્ષ સુધી શાસન કરશે (તેની યોજનાઓ આગળ ધપાવશે).

“પદ 24. તે પ્રાંતના અતિ સમૃદ્ધ પ્રદેશોમાં પણ શાંતિપૂર્વક પ્રવેશ કરશે; અને તે એવું કરશે જે તેના પિતાઓએ કર્યું નથી, ન તો તેના પિતામહીએ; તે તેઓમાં લૂંટ, માલમત્તા અને સંપત્તિ વિખેરી દેશે; હા, તે કિલ્લેબંધીવાળા ગઢો વિરુદ્ધ પોતાની યોજનાઓ ઘડી કાઢશે, પરંતુ માત્ર એક સમય સુધી.”

રોમના દિવસો પહેલાં, જા તિ-જા તિના રાષ્ટ્રે મૂલ્યવાન પ્રાંતો અને સમૃદ્ધ પ્રદેશોમાં સામાન્ય રીતે યુદ્ધ અને વિજય દ્વારા પ્રવેશ કરતા હતા. હવે રોમને તે કરવાનું હતું, જે ન તો તેમના પિતરોએ અને ન તો તેમના પિતૃઓના પિતરોએ કર્યું હતું; એટલે કે, આ પ્રાંતો શાંતિપૂર્ણ ઉપાયો દ્વારા પ્રાપ્ત કરવી. રાજાઓએ વારસાગત દસ્તાવેજ દ્વારા પોતાનાં રાજ્યો રોમનો સોંપી દેવાની, અગાઉ કદી સાંભળવામાં ન આવેલી, એવી પ્રથા હવે પ્રારંભ પામી. આ રીતે રોમ વિશાળ પ્રાંતોના અધિકારમાં આવ્યું.

“અને આ રીતે જેઓ રોમના પ્રભુત્વ હેઠળ આવ્યા, તેમણે તેનાથી અલ્પ નહીં એવો લાભ મેળવ્યો. તેમની સાથે દયાળુતા અને ઉદારતા પૂર્વક વર્તન કરવામાં આવ્યું. તે એવું હતું જાણે લૂંટ અને શિકારનો માલ તેમની વચ્ચે વહેંચી આપવામાં આવ્યો હોય. તેઓ પોતાના શત્રુઓથી સુરક્ષિત રાખવામાં આવ્યા, અને રોમન સત્તાના આશ્રય હેઠળ શાંતિ અને સુરક્ષામાં વિશ્રામ પામ્યા.

“આ વચનના ઉત્તરાર્ધને બિશપ ન્યુટન ગઢો સામે નહિ, પરંતુ ગઢોમાંથી કાવતરાંની પૂર્વઘોષણા કરવાના અર્થમાં લે છે. રોમનોએ આવું તેમના સાત ટેકરીઓવાળા શહેરના મજબૂત ગઢમાંથી કર્યું. ‘એક સમય માટે પણ,’ નિઃસંદેહ એક ભવિષ્યવાણીય સમય, ૩૬૦ વર્ષ. આ વર્ષોની ગણતરી કયા બિંદુથી શરૂ થવી જોઈએ? સંભવતઃ તે ઘટનાથી, જેનું દર્શન આગળના વચનમાં કરાવવામાં આવ્યું છે.”

“શ્લોક 25. અને તે એક વિશાળ સૈન્ય સાથે દક્ષિણના રાજા વિરુદ્ધ પોતાની શક્તિ અને પોતાના સાહસને ઉદ્ભવિત કરશે; અને દક્ષિણનો રાજા પણ બહુ વિશાળ અને પરાક્રમી સૈન્ય સાથે યુદ્ધ માટે પ્રેરિત થશે; પરંતુ તે ટકી શકશે નહીં, કારણ કે તેઓ તેની વિરુદ્ધ યુક્તિઓ રચશે.”

“૨૩ અને ૨૪મી કલમો દ્વારા આપણને યહૂદીઓ અને રોમીઓ વચ્ચે થયેલા સંઘિના સમય, ઈ.પૂ. ૧૬૧, પછીના સમય સુધી—અર્થાત્ તે કાળ સુધી—લવાઈએ છીએ, જ્યારે રોમે સર્વવ્યાપી પ્રભુત્વ પ્રાપ્ત કર્યું હતું. હવે આપણા સમક્ષ આવેલી આ કલમ દક્ષિણના રાજા, એટલે કે મિસ્ર, વિરુદ્ધ એક શક્તિશાળી અભિયાનને, તેમજ વિશાળ અને પરાક્રમી સેનાઓ વચ્ચે થયેલી એક નોંધપાત્ર લડાઈને દૃષ્ટિગોચર કરે છે. શું આ પ્રકારની ઘટનાઓ આ સમયના આસપાસ રોમના ઇતિહાસમાં ઘટી હતી?—હા, ઘટી હતી. એ યુદ્ધ મિસ્ર અને રોમ વચ્ચેનું યુદ્ધ હતું; અને એ લડાઈ એક્રિટયમની લડાઈ હતી. ચાલો, આ સંઘર્ષ સુધી દોરી લેનાર પરિસ્થિતિઓનો સંક્ષિપ્ત અવલોકન કરીએ.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271–273.

આગળના વચનોમાં દાનિયેલ દ્વારા નિર્ધારિત સમય અને અંતનો ફરી ઉલ્લેખ કરવામાં આવે છે.

અને તે વિશાળ સૈન્ય સાથે દક્ષિણના રાજાના વિરોધમાં પોતાની શક્તિ અને પોતાની હિંમત ઉશ્કેરશે; અને દક્ષિણનો રાજા અતિ વિશાળ અને પરાક્રમી સૈન્ય સાથે યુદ્ધ માટે ઉશ્કેરાશે; પરંતુ તે ટકી શકશે નહિ, કારણ કે તેઓ તેની વિરુદ્ધ કાવતરાં રચશે. હા, જે લોકો તેના ભોજનના હિસ્સામાંથી ખાતા હોય તે જ તેને વિનાશ પામીશ, અને તેનું સૈન્ય વહી નીકળશે; અને ઘણા લોકો ધાયલ થઈને પડી જશે. અને આ બન્ને રાજાઓનાં હૃદયો દુષ્ટતા કરવા તરફ લાગેલાં રહેશે, અને તેઓ એક જ મેજ પર બેસીને અસત્ય બોલશે; પરંતુ તે સફળ થશે નહિ, કારણ કે અંત હજી નિર્ધારિત સમય પર જ આવશે. પછી તે મહાન ધનસંપત્તિ સાથે પોતાના દેશમાં પરત ફરશે; અને તેનું હૃદય પવિત્ર કરારના વિરોધમાં રહેશે; અને તે પરાક્રમના કાર્યો કરશે, અને પોતાના દેશમાં પરત ફરશે. નિર્ધારિત સમયમાં તે ફરી આવશે અને દક્ષિણ તરફ આવશે; પરંતુ આ વાર પહેલાં જેવી કે પછી જેવી થશે નહિ. દાનિયેલ 11:25–29.

આઠમા અધ્યાયમાં, ગેબ્રિયેલે નિર્દિષ્ટ કર્યું હતું કે “ખ્રીસ્તી,” એટલે બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષનું દર્શન, નિયુક્ત સમયમાં પૂર્ણ થશે, અને ત્યારબાદ “અંતનો સમય” દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલ સમયગાળો આરંભશે. આ અવતરણમાં, નિયુક્ત સમય તે ત્રણસો સાઠ વર્ષો ના અંતને સૂચવે છે, જેઓ દરમિયાન મૂર્તિપૂજક રોમ સર્વોચ્ચ રીતે વિશ્વ પર શાસન કરવાનું હતું. આ અવતરણમાં “અંતનો સમય” નથી, કારણ કે

ઇતિહાસના તે સમયગાળાના અંતે ખોલવામાં આવવાનું હોય એવું કંઈપણ સીલ કરેલું ત્યાં નહોતું.

દાનિયેલના આઠમા અધ્યાયમાં “ક્રોધના અંતિમ અંત”નું દર્શન—જે બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષ હતું અને જે ત્રેવીસો વર્ષ સાથે જ સમાપ્ત થયું હતું—તે “અંતકાળ” સુધી મુદ્રાબદ્ધ રાખવામાં આવ્યું હતું; કારણ કે 1844માં, જે બંને દર્શનો માટે નિર્ધારિત સમય હતો, ત્રીજા દૂતનો પ્રકાશ અમુદ્રિત કરવામાં આવ્યો. દાનિયેલ અગિયારમા અધ્યાયમાં, ત્રીસથી છત્રીસમી કલમોમાં, 1798માં “પ્રથમ ક્રોધ”ના અંતે, એવો એક સમયગાળો આવવાનો હતો જે “અંતકાળ” તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, જ્યારે પ્રથમ દૂતનો પ્રકાશ અમુદ્રિત કરવામાં આવ્યો. તેથી, બિનચૂંદી રોમની સમય-ભવિષ્યવાણી માટે “અંતકાળ” ન હતો, પરંતુ માત્ર એક નિર્ધારિત સમય હતો, જે દર્શાવે છે કે ત્રણસો સાઠ વર્ષ ક્યારે પૂર્ણ થયા; પરંતુ 1798નો નિર્ધારિત સમય અને 1844નો નિર્ધારિત સમય—બન્નેએ એવો સંદેશ અમુદ્રિત કર્યો જે “અંતકાળ” તરીકે દર્શાવાયેલા સમયગાળામાં સમજવામાં આવવાનો હતો.

રોમ તે રીતે પ્રગટ થાય છે જેમ તે પોતાની ભવિષ્યવાણીય અવધિની અંદર ભવિષ્યવાણીરૂપે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. “સમય, સમયો અને અડધો સમય”, “બેતાલીસ મહિના”, “એક હજાર બેસો સાઠ દિવસ”, અને “ત્રણ અને અડધા વર્ષ” એ વિવિધ પ્રતીકોમાંથી કેટલાક છે, જે અંધકારયુગ દરમિયાન પાપાશાહીએ શાસન કર્યું તે સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. મિલરાર્દટોની યળવળને એક લાખ યુમ્માલીસ હજારની યળવળ સાથે જોડતો સમયગાળો એકસો છવીસ વર્ષનો છે. એકસો છવીસ પણ એક હજાર બેસો સાઠ દિવસનું પ્રતિક છે, કારણ કે તે તે સંખ્યાનો દસમો ભાગ છે. 1863ના બળવાથી લઈને 1989માં નિર્ધારિત સમય સુધીના એકસો છવીસ વર્ષો, 1989ને ઈશ્વરે પોતાની અંતિમ દિવસોની પ્રજાજન સાથે નક્કી કરેલી નિમણૂક તરીકે ઓળખાવે છે.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“અમે શાસ્ત્રોની શોધ કેવી રીતે કરવી? શું આપણે ઉપદેશના અમારા થાંભલા એક પછી એક ગાડી દઈએ, અને પછી સર્વ શાસ્ત્રને અમારા સ્થાપિત મતોથી મેળ ખાતું કરવાનો પ્રયત્ન કરીએ, અથવા શું આપણે અમારા વિચારો અને મતોને શાસ્ત્રો પાસે લઈ જઈએ, અને સત્યના શાસ્ત્રો દ્વારા અમારી સિદ્ધાંતોને દરેક બાજુએથી પરખીએ? ઘણા લોકો, જેઓ બાઇબલ વાંચે છે અને શીખવે પણ છે, તેઓ જે અમૂલ્ય સત્ય શીખવે છે અથવા અભ્યાસ કરે છે તે સમજી શકતા નથી. જ્યારે સત્ય સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવવામાં આવ્યું છે, ત્યારે લોકો ભૂલોને સ્થાન આપે છે; અને જો તેઓ તેમના ઉપદેશોને ઈશ્વરના વચન સમક્ષ લાવે, અને પોતાના વિચારોને સાચા ઠેરવવા માટે ઈશ્વરના વચનને પોતાના ઉપદેશોના પ્રકાશમાં ન વાંચે, તો તેઓ અંધકાર અને આંધળાપણામાં ન ચાલે, કે ભૂલને પોષે નહીં. ઘણા લોકો શાસ્ત્રના શબ્દોને એવો અર્થ આપે છે જે તેમના પોતાના મતોને અનુકૂળ પડે; અને તેઓ ઈશ્વરના વચનના તેમના ખોટા અર્થઘટનોથી પોતાને ભ્રમિત કરે છે અને બીજાઓને પણ છેતરે છે. જ્યારે અમે ઈશ્વરના વચનનો અભ્યાસ આરંભીએ, ત્યારે અમારે નમ્ર હૃદય સાથે એવું કરવું જોઈએ. સર્વ સ્વાર્થ, સર્વ નવીનતા-પ્રેમ, એક બાજુ મૂકી દેવા જોઈએ. દીર્ઘકાળથી પોષિત મતોને અચૂક માનવા ન જોઈએ. ચૂંદીઓની તેમની દીર્ઘકાળથી સ્થાપિત પરંપરાઓનો ત્યાગ કરવાની અનિચ્છાએ જ તેમના વિનાશનું કારણ બન્યું. તેઓ પોતાના મતોમાં કે શાસ્ત્રોના પોતાના અર્થવિસ્તારમાં કોઈ ખામી જોવા તૈયાર નહોતા; પરંતુ માણસોએ ભલે કેટલો પણ લાંબો સમય અમુક મતો પોષ્યા હોય, જો તેઓ લખાયેલા વચન દ્વારા સ્પષ્ટ રીતે સમર્થિત ન હોય, તો તેમને ત્યજી દેવા જોઈએ.”

“જે લોકો હુ દયપૂર્વક સત્ ચની ઇચ્છા રાખે છે, તેઓ પોતાની માન્યતાઓ તપાસ અને ટીકા માટે ખુલ્લો મૂકવામાં હિચકિયાવશે નહીં, અને તેમની મતો તથા કલ્પનાઓનો વિરોધ કરવામાં આવે તો અસંતોષ પામશે નહીં. ચાલીસ વર્ષ પહેલાં અમારી વચ્ચે પોષવામાં આવતો ભાવ એવો જ હતો. અમે આત્મિકતામાં ભારત્ર સ્ત થઈને ભેગા થતા, પ્રાર્થના કરતાં કે અમે વિશ્વાસ અને સિદ્ધાંતમાં એક થઈએ; કારણ કે અમે જાણતા હતા કે ખ્રિસ્ત વિભાજિત નથી. એક સમયે એક જ મુદ્દો તપાસનો વિષય બનાવવામાં આવતો.

આ તપાસસભાઓમાં ગાંભીર્ય વિશેષતા તરીકે પ્રગટતું. શાસ્ત્રી ભક્તિ ભર્યા ભયભાવ સાથે ખોલવામાં આવતા. ઘણી વાર અમે ઉપવાસ કરતાં, જેથી સત્ યને સમજવા માટે અમે વધુ યોગ્ય બનીએ. ઉષ્માભરી પ્રાર્થના પછી પણ જો કોઈ મુદ્દો સમજાતો ન હતો, તો તેની ચર્ચા કરવામાં આવતી, અને દરેક યક્તિ પોતાનું મંતવ્ય મુક્તપણે યક્ત કરતી; ત્યારબાદ અમે ફરી પ્રાર્થનામાં નમતા, અને પરમેશ્વર અમને સહાય કરે કે અમે એકમત થઈએ, જેથી ખ્રિસ્ત અને પિતા જેમ એક છે તેમ અમે પણ એક થઈએ—એ માટે ઉષ્માભરી વિનંતિઓ સ્વર્ગ સુધી ઉઠતી. ઘણા આંસુ વહેતા. જો કોઈ ભાઈ કોઈ અવતરણને પોતાની સમજ મુજબ બીજો સમજી શક્ય નથી એ કારણે તેની સમજણની મંદતાને લઈને તેને ઠપકો આપતો, તો જે ભાઈને ઠપકો અપાયો હતો તે પછી પોતાના ભાઈનો હાથ પકડીને કહેતો: ‘ચાલો, આપણે ઈશ્વરના પવિત્ર આત્માને ખેદિત ન કરીએ. ઈસુ અમારી સાથે છે; ચાલો, આપણે વિનમ્ર અને શીખવાપાત્ર ભાવ રાખીએ.’ અને જેને સંબોધવામાં આવ્યો હતો તે ભાઈ કહેતો: ‘ભાઈ, મને માફ કરો, મેં તમારી સાથે અન્યાય કર્યો છે.’ પછી અમે ફરી એક વાર પ્રાર્થનાના બીજા અવસરમાં નમતા. અમે આ રીતે ઘણા કલાકો વિતાવતા. સામાન્ય રીતે અમે એક સમયે ચાર કલાકથી વધુ સાથે અભ્યાસ કરતા નહોતાં; છતાં ક્યારેક આખી રાત શાસ્ત્રીની ગાંભીર્યપૂર્ણ તપાસમાં પસાર થતી, જેથી અમે આપણા સમય માટેનું સત્ત્વ સમજી શકીએ. કેટલાક પ્રસંગોએ ઈશ્વરનો આત્મા મારા ઉપર આવતો, અને ઈશ્વરે નિમેશ માર્ગ દ્વારા કઠિન વિભાગો સ્પષ્ટ કરવામાં આવતા, અને પછી સંપૂર્ણ સુમેળ થતો. અમે સર્વે એક મન અને એક આત્મા ધરાવતા હતા.”

“અમે અત્યંત આતુરતાપૂર્વક પ્રયત્ન કર્યો કે શાસ્ત્રીને કોઈ મનુષ્યના મતોને અનુરૂપ બનાવવાના હેતુથી વાંકાં ન વળગાડવામાં આવે. જે મુદ્દાઓ ગૌણ મહત્વના હતા અને જેઓ વિષે ભિન્ન ભિન્ન મતો હતા, તેમના પર વિશેષ ભાર ન મૂકી અમે અમારા મતભેદોને શક્ય તેટલા અલ્પ બનાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પરંતુ દરેક આત્માનો ભાર એવો હતો કે ભાઈઓ વચ્ચે એવી સ્થિતિ ઉપજાવવામાં આવે જે ખ્રિસ્તની તે પ્રાર્થનાને ઉત્તર આપે કે તેના શિષ્યો એક થાય, જેમ તે અને પિતા એક છે. ક્યારેક ભાઈઓમાંથી એક કે બે રજૂ કરાયેલા અભિપ્રાયના વિરોધમાં હઠપૂર્વક ઊભા રહી જતા અને હૃદયની સ્વાભાવિક ભાવનાઓને કાર્યરૂપ આપતા; પરંતુ જ્યારે આવી વૃત્તિ પ્રગટ થતી, ત્યારે અમે અમારી તપાસને થોભવી અને અમારી સભાને મુલતવી રાખતા, જેથી દરેકને પ્રાર્થનામાં દેવ સમક્ષ જવાની તક મળે, અને બીજાઓ સાથેની વાતચીત વિના, ભિન્નતાના મુદ્દાનો અભ્યાસ કરીને સ્વર્ગમાંથી પ્રકાશ માગે. સ્નેહભાવના અભિવ્યક્તિઓ સાથે અમે વિદાય લેતા, અને વધુ તપાસ માટે શક્ય તેટલી વહેલી તકે ફરી મળવા સંમત થતા. ક્યારેક દેવની શક્તિ સ્પષ્ટ રીતે અમારા પર ઉતરતી, અને જ્યારે નિર્મળ પ્રકાશ સત્યના મુદ્દાઓને પ્રગટ કરતો, ત્યારે અમે સાથે મળીને રડતા અને આનંદિત થતા. અમે ઈસુને પ્રેમ કરતા; અમે એકબીજાને પ્રેમ કરતા.”

“તે દિવસોમાં દેવે અમારે માટે કાર્ય કર્યું, અને સત્ય અમારી આત્માઓને પ્રિય હતું. જરૂરી છે કે આજે અમારી એકતા એવી સ્વભાવની હોય કે જે પરીક્ષાના કસોટીને સહન કરી શકે. અમે અહીં ગુરુના વિદ્યાલયમાં છીએ, જેથી ઉપરના વિદ્યાલય માટે અમારી તાલીમ થાય. નિરાશાને ખ્રિસ્તસમાન રીતથી સહન કરવાનું આપણે શીખવું જ જોઈએ, અને આ દ્વારા શીખવવામાં આવતો પાઠ આપણાં માટે અતિ મહત્વનો રહેશે.

“અમને શીખવાના ઘણાં પાઠો છે, અને ભૂલવાના પણ ઘણા, ઘણા છે. માત્ર દેવ અને સ્વર્ગ જ અચૂક છે. જે લોકો એવું માને છે કે તેમને કદી પણ કોઈ પ્રિય માન્યતા છોડવી નહીં પડે, અથવા કોઈ મત બદલવાનો પ્રસંગ કદી આવશે નહીં, તેઓ નિરાશ થશે. જ્યાં સુધી આપણે પોતાની જ કલ્પનાઓ અને મતોને અડગ હઠપૂર્વક પકડી રાખીએ છીએ, ત્યાં સુધી ખ્રિસ્તે જેના માટે પ્રાર્થના કરી હતી તે એકતા આપણને મળી શકશે નહીં.” Review and Herald, July 26, 1892.